

Sygn. akt I CZ 81/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Starosty [...]

przeciwko A.W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie i zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 lutego 2009 r. odrzucił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny uznał, że G.Ł., który wniósł apelację w imieniu pozwanego, nie mógł skutecznie dokonać tej czynności. Umowa, jaką zawarł on z pozwanym o stały zarząd jego majątkiem i sprawami osobistymi, nie obejmuje prowadzenia spraw związanych z odpowiedzialnością pozwanego na podstawie art. 299 k.s.h., będącą przedmiotem sporu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie, kwestionując wyrażoną przez Sąd Apelacyjny ocenę braku zdolności G.Ł. do działania w charakterze pełnomocnika pozwanego w rozpoznawanej sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 87 § 1 k.p.c., pełnomocnikiem strony może być m.in. osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia. Stosownie zaś do art. 89 § 1 k.p.c., pełnomocnik obowiązany jest przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.

G.Ł., zgłaszając swój udział w sprawie w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji w charakterze pełnomocnika pozwanego, złożył do akt sprawy dokument pełnomocnictwa ogólnego, opatrzony datą 28 maja 2007 r., upoważniający go do prowadzenia spraw podatkowych i innych oraz zarządu majątkiem i sprawami majątkowymi A.W. W dokumencie tym zastrzeżono, że do prowadzenia spraw przed sądami wymagane będzie pełnomocnictwo szczegółowe do każdej sprawy (k. 51). G.Ł. złożył jednocześnie pełnomocnictwo procesowe z

dnia 28 maja 2007 r., zawierające upoważnienie do reprezentowania pozwanego w rozpoznawanej sprawie (k. 52).

Skarżący upatrywał jednak podstawy do umocowania G.Ł. do działania w jego imieniu w niniejszej sprawie w „umowie stałej o zarządzanie majątkiem i sprawami osobistymi”, zawartej w dniu 28 stycznia 2008 r., a złożonej do akt sprawy dopiero na żądanie Sądu Apelacyjnego (k. 197). Tymczasem w § 3 pkt 2 tej umowy zastrzeżono wyraźnie, że do występowania przed sądami powszechnymi zleceniobiorca (G.Ł.) zobowiązany będzie uzyskać pełnomocnictwo szczególne do konkretnej sprawy. Takiego pełnomocnictwa G.Ł. nie przedstawił. Jego upoważnienia do reprezentowania pozwanego w niniejszej sprawie – w oparciu o wzmiankowaną umowę – nie można wyprowadzić ani z pełnomocnictwa wystawionego w dniu 28 maja 2008 r., gdyż w dacie tej nie została jeszcze zawarta umowa stała o zarządzanie majątkiem i sprawami osobistymi pozwanego, ani z pełnomocnictwa udzielonego w dniu 1 września 2008 r., którego zakres zawężony został do występowania przed organami podatkowymi i w sprawach egzekucyjnych (k. 198). Trafnie więc Sąd Apelacyjny uznał, że G.Ł. nie miał umocowania do działania w imieniu pozwanego w niniejszym procesie i nie mógł skutecznie wnieść apelacji.

Wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącego, konstatacja ta nie upoważniała Sądu Apelacyjnego do stwierdzenia nieważności postępowania przed Sadem pierwszej instancji. Sąd drugiej instancji bierze bowiem pod uwagę z urzędu tego rodzaju wadliwość postępowania w przypadku skutecznego wniesienia apelacji (art. 378 § 1 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.